

РЕШЕНИЕ

№ 33440

гр. София, 14.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8561** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба с вх. № 19816/07.08.2025 г. на Б. Е. Х., срещу отказ обективиран в саморъчно написана от Комисар М. К., за директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" в Министерство на вътрешните работи резолюция, поставена на 23.07.2025 г. върху горния ляв ъгъл на Заявление с рег. № 0-730/23.07.2025 г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва платен годишен отпуск, в размер на общо 2 работни дни - за 2021г. 1 ден и за 2022г. 1 ден, считано от 24.07.2025г. до 25.07.2025г. включително.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с процесуалния си представител адв. А. Н. Ж. и двамата подържат жалбата. С жалбата оспорващият претендира отмяна на обжалвания отказ като незаконосъобразен и нищожен, поради липса на реквизитите изброени в чл. 59, ал. 2 АПК. Навежда твърдение, че липсата на мотиви за издаването на акта е възпрепятствало защитата му и е достатъчно основание по чл. 146, т. 2 от АПК за неговата отмяна. Не представя доказателства, различни от съдържащите се в административната преписка документи; претендира присъждане на разноски за водене на делото – държавната такса от 10 лева и адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предложение последно и ал. 2 от Закона за адвокатурата, за оказана безплатна правна помощ на юрист и разноски в случай на уважаване на жалбата – 5 лв. държавната такса за издаване на изпълнителен лист и таксата за издаване на официален заверен препис от решението, определена в зависимост от броя на листовите на постановеното решение. В указания срок представя писмени бележки.

Ответникът представляван от пълномощник – П. С. В. - Началник отдел „Правно обслужване и

човешки ресурси“ при дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ в МВР : оспорва жалбата; ангажира допълнително писмени доказателства /л. 107-л.112 по делото/ С писмото с което изпраща окомплектована преписката по жалбата, излага обстоятелствата при които е издаден обжалваният отказ, като излага мотиви и съображения за издаването му. В указания срок представя писмени бележки, с които навежда твърдение, че актът е законосъобразно издаден, тъй като директорът на ДМОС е обосновал резолюцията си върху останалите горепосоченото заявление с преценката, че потенциално отсъствие на Б. Х. през съответния период, би възпрепятствало изпълнението на задълженията на ДМОС, като съгласно ТР №16/31.03.1975г. на ОС на ВС, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията по които административния орган е стигнал до едното или другото разрешение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли същото да бъде намалено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В указания срок не представя писмени бележки.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Жалбоподателят Б. Е. Х. е служител в Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР, видно от приложена по делото кадрова справка с рег.№ А-4088/26.03.2025г. и заема по силата на министерска Заповед № 8121К-5048/11.12.2015 г. длъжността "главен инспектор, началник" на Сектор в "Мисии на международни организации", към Отдел "И. и мисии на международни организации" при Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР. Същия е командирован последователно и многократно, както краткосрочно, така и дългосрочно за участие в мисии извън територията на Република България и в изпълнение на длъжности, като национален експерт в институции/структури на ЕС и в международни организации. След приключилото му командироване съгл. министерска Заповед №8121К-12454/15.12.2021г. като национален експерт в Европейската агенция за гранична и брегова охрана (FRONTEx) в [населено място], Р.Полша от 16.01.2022г., на 15.01.2025г. Б. Х. се завръща и изпълнява длъжността началник на сектор в „Мисии на международни организации“ към Отдел "И. и мисии на международни организации" при Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР по допълнителен щат на дирекцията. С протокол рег. № А-3336/11.03.2025г. на основание чл. 37 ал.1 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България, утвърдени с представена по делото МЗ №8121з-678/13.04.2023г. на служителя са предложени вакантните длъжности в структури на МВР. Със заявление с рег. № А 12036/14.03.2025г. жалбоподателя е отказал преназначаване на предложените длъжности като неподходящи. Със Заповед №3-167/31.03.2025 г. директорът на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР, "поради възникнала служебна необходимост" възложил на Б. Е. Х., в качеството му на началник на Сектор в "Мисии на международни организации", към Отдел "И. и мисии на международни организации", Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" "допълнителни функционални задължения", подробно индивидуализирани. Със Заповед 3-250/16.05.2025г. – 6212р-11046/16.05.2025г. "поради възникнала необходимост от командироване на ръководен служител от Дирекция "М.“ – МВР за подпомагане на РДГП – Р., Б. Е. Х., в качеството му на началник на Сектор в "Мисии на международни организации", към Отдел "И. и мисии на международни организации", Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" е командирован в гранично полицейско управление – Р. към РД „Гранична полиция“ - Р. при ГД „Гранична полиция“ – МВР за периода от 19.05.2025г. до 17.06.2025г. включително. Със заявление рег. № А-6696/22.05.2025г. служителят е изявил желание да бъде преназначен на длъжност началник сектор „ Борба с организирани престъпни

мрежи и анализ“ при отдел „Е.“ на дирекция „М.“ – МВР, на която са поставени резолюции „Не съм съгласен“ от Министъра на вътрешните работи и от Директора на ДМОС – МВР, като на гърба на същата е поставено отбелязване от Началник отдел, че позицията не е вакантна поради подадено заявление за оттегляне на осн. чл. 228 ал.3 ЗМВР. С писмо рег. № В-15215 от 16.07.2025г. Директора на дирекция "Международно оперативно сътрудничество" – МВР е поискал информация от Директорите на Дирекции в МВР за подходящи вакантни длъжности, които да отговарят на притежавания от служителя опит и квалификация като е определил срок за предоставяне на информацията о 22.07.2025г.. С протокол А-10628 от 11.08.2025г. на основание чл. 37 ал.1 от Правилата за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България, утвърдени с МЗ №8121з-678/13.04.2023г. с оглед необходимостта от преназначаването му на служителя са предложени вакантните длъжности в структури на МВР.

Със Заявление, с рег. № 0-730/23.07.2025 г., адресирано до директора на Дирекция "М." - МВР и подадено преди протокол А-10628 от 11.08.2025г. жалбоподателят е заявил желание да ползва платен годишен отпуск, в размер на общо 2 работни дни - за 2021г. 1 ден и за 2022г. 1 ден, считано от 24.07.2025г. до 25.07.2025г. включително. С оспорената Резолюция от 23.07.2025 г., ответникът – ЗА директор на Дирекция „М.“ – МВР / по заместване от Комисар М. К. е отказал на служителя ползването на заявения отпуск със следния текст: "отказвам на основание чл. 37, ал. 1 от заповед № 8121з-678/13.04.2023 г. ".

Компетентността на директора на Дирекция "М." – МВР е видна от министерска Заповед № 8121К-3712/25.03.2024 г. за преназначаване на Д. А. Л. на длъжност Директор на Дирекция "М." – МВР, като видно от служебна бележка рег. № А-11771/04.09.2025г. изд. от МВР Дирекция „М.“ е посочено, че същия заема посочената длъжност и към настоящия момент. Със заповед № 3-379/22.07.2025г. Директорът е определил комисар М. К. заместващ за дата 23.07.2025г. като е възложил функциите ѝ по общо и непосредствено ръководство на дирекцията с изключение на правата по чл. 46 ал.1 т.2 от ЗМВР.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като резолюцията изготвена от компетентен орган, представлява индивидуален административен акт (см. чл. 21, ал. 1 АПК), обективизиращ изрично волеизявление, с което непосредствено се засяга правото на Б. Х. да ползва платен годишен отпуск. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Заповед № 8121з-678/13.04.2023 г., посочена в резолюцията всъщност е заповедта, с която министърът е утвърдил "Правила за условията и реда за извършване на подбор, създаване на база данни и изпращане на държавни служители на МВР за участие в мисии извън територията на Република България", а посоченото в резолюцията основание по чл. 37, ал. 1 е част от съдържанието, именно на тези правила, а не на заповедта, с която са утвърдени. Видно от тази заповед чл. 37 ал.2 за времето до преназначаването, на завърналите се служители от мисия, на нова длъжностна служителите се разрешава ползването на редовен платен годишен отпуск или може да бъде възложено изпълнението на функционални задължения в ДМОС.

Оспорената резолюция от 23.07.2025 г., поставена върху Заявление с рег. № 0-730/23.07.2025 г. е процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт, тъй като не съответства на задължителните изисквания за форма, регламентирани с нормите на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. т. 1, 4, 7 АПК. Резолюцията не съдържа подробни и ясни мотиви, каквито по същество представляват защитните мотиви, изложени в последствие от ответника в писмото Рег. № А-10926/15.08.2025г., с което е изпратил жалбата и преписката на съда (л. 3-8 от делото), както и в основанията за отказа заявени в съдебно заседание. В допълнение с това писмо ответникът обосновава отказа си да разреши отпуск и на факта, че заеманата от гл. инспектор Х. длъжност

началник на сектор „Мисии на международни организации“ към отдел „И. и мисии на международни организации“ при ДМОС- МВР е част от допълнителен щат на ДМОС, чието целево предназначение, на осн. чл. 32 ал.2 от Правилата утвърдени с МЗ № 8121 з-678/13.04.2023г. е да обезпечи преназначаването по щат в ДМОС на одобрени служители за участие в мисии извън територията на Република България.

Ответникът, упражнявайки своята оперативна самостоятелност (см. чл. 169 АПК), при наличието на съображения. Да не разреши отсъствие на служителя от изпълнението на служебните му задължения за два дни е следвало да постанови акт, който да съдържа всички реквизити, изброени в ал. 2 на чл. 59 АПК, вкл. мотиви (ал. 1 на чл. 59). В оспорената резолюция ответникът не се позовава на каквито и да е обективно установени данни и писмени документи, които да бъдат приети като мотиви за изразената воля да откаже ползване на заявления платен годишен отпуск. Липсата на мотиви винаги е достатъчно основание (чл. 146, т. 2 АПК) за отмяна на административен акт.

Във връзка с това в Решение № 4736 от 01.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4305 / 2018 г. е прието, че "с оглед на тази процесуална норма не може да се приеме, че в хода на съдебното оспорване, с допустими доказателствени средства, може да се санира пропускът на административния орган да изложи фактическите основания за издаване на оспорения акт."

Последващо изложените разяснения за причините за отказа представляват мотивите по същество и тъй като, не могат да заместят липсата на мотиви в самият отказ, съответно съдът не може да ги кредитира като мотиви, инкорпорирани в резолюцията, защото са противопоставени на жалбоподателя едва след образуване на делото по жалбата му против тази резолюция. По същата причина Съдът не дължи обсъждане по същество на защитните твърдения на ответника, от гледна точка материална законосъобразност на отказа, обективиран в резолюцията от 23.07.2025 г. Съдебният контрол не може да служи за допълване на липсващи в оспорения административен акт мотиви. До този момент оспорващата страна не е разполагала с тази информация и съответно не е могла да разбере основанията за постановеният отказ, поради което съда счита, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице. Съдът счита, че жалбоподателят е бил с нарушено право да участва пълноправно в административното производство и да се защитава или поне да дава обяснения във връзка с обстоятелствата, обосновавали негативното становище, като изложи своите доводи за основанията и необходимостта да претендира ползване на отпуск в заявления размер.

Липсата на мотиви съществено нарушава процесуалното право на жалбоподателя да се защити по време на административното производство, като изложи своите доводи за основанията и необходимостта да претендира ползване на отпуск в заявления размер. В тази връзка ответникът не установи и не доказа, след като е сезиран със Заявление, рег. № 0-730/23.07.2025 г. да е провел административно производство, в хода на което да осигури участието на заявителя (чл. 34, ал. 1 АПК) и да изясни всестранно и обективно фактите и обстоятелствата от значение за случая (чл. 35 АПК).

Постановеният отказ е и в противоречие с целта на закона. Прилагането на въведения правен ред трябва да е с оглед защита правата и на служителя, като му се осигури сигурност, стабилитет и гаранция, че спазвайки законовата процедура ще може да ползва полагащият му се отпуск.

В заключение, резолюцията, поставена на 23.07.2025 г. върху горния ляв ъгъл на заявление, рег. № 0-730/23.07.2025 г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва платен годишен отпуск е издадена от компетентен административен орган, но представлява процесуално

незаконосъобразен индивидуален административен акт, който подлежи на отмяна, тъй като разрешаването или отказът да бъде разрешен платен годишен отпуск е в компетентността на ответника, административната преписка следва да му бъде върната със задължителните указания да издаде административен акт, съответстващ на изискванията за форма.

Предвид изхода на делото и направените от страните искания за присъждане на разноски, такива се следват на жалбоподателят. Отмяната на оспорения административен акт обуславя основателност (чл. 143, ал. 1 АПК) на заявеното от жалбоподателя искане за възстановяване на разноските само които са относими и доказани в настоящото производство за водене на делото (държавна такса от 10 лв.) и на искането на адвокат А. Н. Ж. за присъждане на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. трето и ал. 2 ЗА, вр. чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет за Възнаграждения за адвокатска работа. В съответствие с последната норма Съдът определя на адвоката възнаграждение, в размер на 750 лева.

Възражението на ответната страна за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение е неоснователно, тъй като размерите са определени в минимален размер.

По отношение на искането от жалбоподателя за признаване за разноски в настоящото производство на претендираните: 5 лв. за издаване на изпълнителен лист и таксата за издаване на официален препис от решението, определена в зависимост от броя листа на постановеното решение, които ще бъдат направени в случай на уважаване на жалбата, настоящият съдебен състав счита, че същите не следва да бъдат уважени като неотнесими към настоящото производство. Извън правомощията на съда е да се произнася по искания за разноски, които ще бъдат направени след приключване на производството по делото и несвързани с него. Сторените разноски за издаване на изпълнителен лист подлежат на репарирание в изпълнителното производство.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. Е. Х. саморъчно написана от Комисар М. К., за директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" в МВР РЕЗОЛЮЦИЯ, поставена на 23.07.2025 г. върху горния ляв ъгъл на Заявление с рег. № 0-730/23.07.2025 г., с което жалбоподателят е заявил желание да ползва платен годишен отпуск, в размер на общо 2 работни дни - за 2021г. 1 ден и за 2022г. 1 ден, считано от 24.07.2025г. до 25.07.2025г. включително.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да възстанови на Б. Е. Х., ЕГН [ЕГН] с адрес: С. 1202, [жк], [жилищен адрес] разноските за водене на делото, в размер на държавната такса от 10 лв. (десет лева).

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на адв. А. Н. Ж. - адвокат в САК, Личен № [ЕГН], възнаграждение в размер на 750 лв. (седемстотин и петдесет лева) за оказаната безплатна правна помощ.

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на Дирекция "Международно оперативно сътрудничество" в Министерство на вътрешните работи за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с прилагането на АПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: